Dosarul nr. 4-20161540-05-4r-15012024 Judecătoria Cahul, sediul Central
Judecător Bușuleac Mihail

Curtea de Apel Cahul
D E C I Z I E
În Numele Legii

13 martie 2024 municipiul Cahul

Colegiul judiciar al Curții de Apel Cahul
în componența:
președintelui ședinței de judecată, dnei: *Galina VAVRIN*,
judecătorilor: **dnei** *Natalia BONDARENCO* și **dlui** *Ion DĂNĂILĂ*,

A judecat în lipsa părților, recursul declarat de avocatul Dandeș Veaceslav în interesele lui Popa Andrei împotriva hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 12 decembrie 2023, pronunțată în cauza contravențională la contestația depusă de către Șevcenco Igor și Todorov Maxim împotriva răspunsului șefului Direcției generale teritoriale „Sud" a Centrului Național Anticorupție Țărnă Alexandru nr. 11/6/1897 din 10 decembrie 2020 și încheierii din 20 decembrie 2020 emisă de ofițerul de investigații PCE al DIS a DGT Sud a CNA, maior Ciobanu Iurie prin care a fost dispusă încetarea examinării materialului înregistrat în REI-2 al DGT Sud a CNA cu nr. 174 din 04.11.2020, pe faptul pretinselor acțiuni ilegale ale factorilor de decizie din cadrul Universității de Stat „*****" din *****.

Asupra recursului, în baza materialelor și actelor dosarului cât și argumentelor prezentate în ședință, Colegiul judiciar,-

C O N S T A T Ă :

În fapt.

La data de 08 septembrie 2020 petiționarii Șevcenco Igor, Șevcenco Victoria și Todorov Maxim au depus către Direcția Generală Teritorială „SUD", a Centrului Național Anticorupție plângere prin care au solicitat constatarea comiterii contravenției prevăzute de art. 313 Cod contravențional de către persoana/persoanele responsabile din cadrul Universității de Stat „*****" din *****, acțiuni manifestate prin angajarea în perioada lunii iunie a personalului în posturile de asistent universitar, fără organizarea şi desfăşurarea concursului.

Urmare examinării acestei plângeri, prin încheierea Direcției generale teritoriale „SUD" a Centrului Național Anticorupție - Țărnă Alexandru din 10.12.2020, s-a sistat examinarea plângerii depuse de către Șevcenco Igor, Șevcenco Victoria și Todorov Maxim privind tragerea la răspundere contravențională în baza art. 313 Cod contravențional, a persoanelor responsabile din cadrul Universității de Stat „*****" din *****, din lipsa elementelor constitutive ale contravenție.

Nefiind de acord cu încheierea emisă pe marginea plângerii depuse, petiționarul Șevcenco Igor la data de 22 decembrie 2020, a depus o contestație în instanța de judecată, în conformitate cu prevederile art. 448 Cod contravențional, solicitând anularea răspunsului nr. 11/6/1897 din 10 decembrie 2020, și emiterea unei încheieri interlocutorii în conformitate cu prevederile art. 450 alin. (2) Cod contravențional, invocând faptul că, dânsul nu a fost citat de către agentul constatator pentru a prezenta probe în susținerea faptelor pe care le-a deplâns.

La data de 06 mai 2021 petiționarul Șevcenco Igor a depus cerere de completare a contestației potrivit cărei indică faptul că la data de 05 mai 2021 făcând cunoștință cu materialele

dosarului a constatat existența încheierii privind materialul înregistrat în REI-2 al DGT SUD a 2 CNA cu nr.174 din 04 noiembrie 2020 prin care s-a dispus sistarea examinării, încheierea care nu i-a fost adusă la cunoștință. Astfel solicită recunoașterea lui în calitate de victimă, anularea ca fiind ilegale cu încălcarea normelor materiale și procesual contravenționale a răspunsului șefului Direcției generale teritoriale „SUD", a Centrului Național Anticorupție Țărnă Alexandru nr. 11/6/1897 din 10 decembrie 2020 și încheierii privind materialul înregistrat în REI-2 al DGT SUD a CNA cu nr.174 din 04 noiembrie 2020 prin care s-a dispus sistarea examinării plângerii cu emiterea unei încheieri interlocutorii în conformitate cu prevederile art. 450 alin. (2) Cod contravențional.

La data de 10 mai 2022 petiționarul Todorov Maxim a depus către Direcția Generală Teritorială „SUD", a Centrului Național Anticorupție contestație împotriva încheierii (deciziei, hotărârii) Centrului Național Anticorupție pe marginea plângerii depuse de Todorov Maxim, Șevcenco Igor și Șevcenco Victoria conform art.312 Cod contravențional împotriva ex-rectorului Popa Andrei privind neorganizarea concursurilor pentru ocuparea funcțiilor didactice în cadrul Universității de Stat „*****" din Cahul pentru anul 2020.

Din contestația anexată se desprinde că petiționarul Todorov Maxim solicită anularea încheierii luate de Centrul Național Anticorupție al Republicii Moldova, Direcția Regională Cahul pe marginea plângerii depuse de Todorov Maxim împreună cu Șevcenco Igor și Șevcenco Victoria, conform art. 312 Cod contravențional împotriva ex-rectorului Popa Andrei privind neorganizarea concursurilor pentru ocuparea funcțiilor didactice în cadrul Universității de Stat ***** din *****

Potrivit scrisorii de însoțire nr.11/6/659 din 10 mai 2022 Centrul Național Anticorupție al Republicii Moldova în conformitate cu art. 448 alin. (4) Cod contravențional a remis contestația depusă de către petiționarul Todorov Maxim, prin care contestă rezultatele examinării materialului înregistrat în Registrul de evidență a altor informații cu privire la infracțiuni și incidente cu nr. 20201560174 din 04.11.2022.

La data de 09 iunie 2022, petiționarul Todorov Maxim a depus cerere de conexare a contestației depuse cu contestația înaintată de Șevcenco Igor împotriva încheierii (deciziei, hotărârii) Centrului Național Anticorupție pe marginea plângerii depuse de Todorov Maxim, Șevcenco Igor și Șevcenco Victoria conform art. 312 Cod contravențional împotriva ex-rectorului Popa Andrei privind neorganizarea concursurilor pentru ocuparea funcțiilor didactice în cadrul Universității de Stat „*****" din ***** pentru anul 2020.

Prin Încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 25 octombrie 2022, s-a conexat contestația depusă de Todorov Maxim împotriva încheierii (deciziei, hotărârii) Centrului Național Anticorupție pe marginea plângerii depuse de Todorov Maxim, Șevcenco Igor și Șevcenco Victoria conform art. 312 Cod contravențional împotriva ex-rectorului Popa Andrei privind neorganizarea concursurilor pentru ocuparea funcțiilor didactice în cadrul Universității de Stat „*****" din Cahul pentru anul 2020 într-un proces cu contestația depusă de Șevcenco Igor împotriva refuzului tragerii la răspundere contravențională în baza art. 313 Cod contravențional și anularea răspunsului nr. 11/6/1897 din 10 decembrie 2020.

Poziția instanței care a examinat contestația.

Prin încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din data de 12 decembrie 2023, s-a admis contestația depusă de către Șevcenco Igor și Todorov Maxim împotriva încheierii din 10 decembrie 2020 emisă de ofițerul de investigații PCE al DIS a DGT Sud a CNA, maior, Ciobanu Iurie prin care a fost dispusă încetarea examinării materialul înregistrat în REI-2 al DGT Sud a

CNA cu nr. 174 din 04.11.2020, pe faptul pretinselor acţiuni ilegale ale factorilor de decizie din cadrul Universităţii de Stat „*****” din *****.

S-a anulat încheierea din 10 decembrie 2020 emisă de ofițerul de investigații PCE al DIS a DGT Sud a CNA, maior, Ciobanu Iurie prin care a fost dispusă încetarea examinării materialul înregistrat în REI-2 al DGT Sud a CNA cu nr. 174 din 04.11.2020, pe faptul pretinselor acțiuni ilegale ale factorilor de decizie din cadrul Universităţii de Stat „*****” din *****.

S-a remis spre examinare Direcției generale teritoriale „SUD”, a Centrului Național Anticorupție materialul înregistrat în REI-2 al DGT Sud a CNA cu nr. 174 din 04.11.2020.

S-a respins contestația depusă de către Șevcenco Igor în partea anulării răspunsului șefului Direcției generale teritoriale „SUD”, a Centrului Național Anticorupție Țărnă Alexandru nr. 11/6/1897 din 10 decembrie 2020 și emiterea încheierii interlocutorii în baza art.450 alin.(2) Cod contravențional.

Solicitarea recurentului.

Ne fiind de acord cu încheierea menționată, la data de 29 decembrie 2023, avocatul Dandeș Veaceslav în interesele lui Popa Andrei a contestat-o cu recurs prin care a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii, rejudecarea cauzei și respingerea contestației ca fiind neîntemeiată.

În susținerea poziției fiind indicat că, instanța de fond fără o consecvență și logică instanța anulează încheierea din 10 decembrie 2020, în genere fără să expună, chiar temeiurile de fapt și de drept expuse în motivarea hotărârii agentului constatator.

Instanța s-a auto înlăturat de la examinarea deplină și obiectivă a cauzei și a emis o hotărâre nemotivată, deoarece fără a expune temeiurile, argumentele și concluziile și probele la care face referire agentul constatator a anulat hotărârea doar în baza alegațiilor petiționarilor.

Practica judiciară națională, a statuat că o soluție nu poate fi anulată pe motive formale, iar temeiurile și argumentele urmează a fi legale, reale, și cert determinate astfel încât să pună în relevanță încălcările și omisiunile subiectului abilitat la efectuarea cercetărilor și la adoptarea soluției.

Respectiv instanța, admițând la caz, contestația petiționarilor, sub pretextul că nu au fost audiați petiționarii și nu a fost stabilit statutul procesual al acestora; nu a fost dat apreciere răspunsului Ministerului Educației; și referirea doar la pct. 12 din Regulamentului nr.854 din 21.09.2010 practic și-a autoatribuit calitatea de agent constatator și de legiuitor.

Analizând și apreciind materialele cauzei, se constată cu certitudine, din sesizarea realizată de petiționari, că aceștia au făcut un denunț, indicând direct, că cazul sesizat le este cunoscut drept rezultat al luării de cunoștință cu înscrisurile respective în cadrul unui proces civil.

Simplul fapt că petiționarii au denumit sesizarea loc în calitate de plângere, nu este de ajuns și nu este utilă pentru a considera că aceștia sunt victime, respectiv, calitatea de victimă poate fi recunoscută la cererea motivată a persoanei sau din oficiu de agentul constatator, doar în stricta respectare a normelor imperative de procedură, care la caz, impunea verificarea de ctre agentul constatator a existenței sau inexistenței unui fapt prejudiciabil, a existenței sau inexistenței urmărilor prejudiciabile. și respectiv doar în baza unor astfel de verificări și constatări certe să realizeze o eventuală recunoaștere a subiecților petiționari în presupusa calitate procesuală de victime.

Calitatea de victimă nu poate fi una formală doar si simpla considerare a petiționarilor, și este anume atribuția și competența exclusivă a agentului constatator de a atribui această calitate.

In acest sens, nici nu a putut exista o ordonanță de recunoaștere a petiționarilor în calitate de victime, deoarece nu a existat nici o probă care să releve concluzia legală că există un prejudiciu petiționarilor, cum nu poate fi obligat agentul constatator să emită o ordonanță de nerecunoaștere în calitate de victimă.

Analiza sesizării petiționarilor (f.d.5-8 a materialului contravențional întocmit de CNA), denotă, că aceasta abundă în referiri juridice, însă care demonstrează că petiționarii depunând sesizarea dată, în fapt sunt denunțători, ori nu au solicitat și nici într-un fel nu au motivat că sunt victime ale acțiunilor, inacțiunilor, sau actelor unui funcționar public (persoană publică), și respectiv și contestația actuală nici într-un fel nu aduce astfel de motivații.

Mai mult, la denunț, au fost anexate un șir de înscrisuri, ceea ce încă odată denotă că petiționarii denunțători, și-au manifestat intenția anume în sensul formulat în acea sesizare, și astfel, alegațiile personale adăugătoare din contestație că sunt deja victime, sunt solicitări nemotivate.

În ceea ce ține de calitatea de martor, norma precitată clar stabilește, că martor poate fi audiată doar persoana care cunoaște despre o faptă sau împrejurare, însă la caz, însuși din plângere (sesizare) cît și din explicațiile în fața instanței de fond, se relevă, că subiecții petiționari nu se declară ca fiind martori oculari, sau persoane participante la care acte, proceduri în cadrul Universității și la întocmirea și semnarea actelor care au reglementat relațiile de muncă între angajator și angajații în calitate de asistenți universitari.

La caz, conform materialelor cazului, se constată că agentul constatator a audiat toate persoanele din cadrul universității pe marginea informațiilor din denunț, a administrat înscrisuri relevante, utile și necesare pentru verificarea pe caz și emiterea soluției, și respectiv nimeni și nici instanța de judecată nu poate obliga agentul constatator a audia denunțătorul în calitate de martor doar din simplul motiv că petiționarii doresc audierea lor.

Un act de audiere reprezintă în sine o robă e cînd la caz petiționarii nu sunt în nici un fel martori în sensul legal, iar modalitatea în care aceștia au depus plângere si fac explicații în instanță se denotă că acești se comportă de parcă sunt experți si trebuie audiați ca experți juridici pe sesizarea sa, ceea ce este inadmisibil; precum si mai degrabă interesul personal al acestora de a avea o decizie favorabilă de incriminare de încălcări pentru a le utiliza ulterior în cadrul cauzei civile.

Respectiv, este neîntemeiată, soluția instanței cu referire și interpretare extinsă a prevederilor art.381 Codul Contravențional, precum că petiționarii au dreptul să fie audiați.

Instanța a ignorat și interpretat eronat norma de la art.381 CC, or aceasta se aplică doar față de subiecții cu statut procesual, și care sunt afectate direct printr-o faptă contravențională, însă instanța neprelevând care sunt temeiurile rezonabile care pun în valoare eventualul statut de victimă, indică, asupra necesității audierii acestora, însă totodată, pune sub semnul întrebării statutul procesual, făcând referire că anume agentul constatator urmează să realizeze constatările cu privire la statut.

Pe cale de consecință instanța se contrazice pe sine, ori spune că nu știe ce statut ar putea avea petiționarii, însă totodată face referire la art. 381 CC că le-au fost încălcate drepturile.

De remarcat că denunțătorul sau chiar și martorul nu sunt părți ale procesului contravențional în sensul art.381 Codul Contravențional care au dreptul la satisfacție efectivă, din care motiv, agentul constatator corect și legal a remis în adresa denunțătorilor doar un răspuns informativ asupra rezultatelor examinării cauzei nu și încheierea, ori în lipsa unui statut procesual confirmat, sau cel puțin rezonabil existent, petiționarii în genere nu sunt subiecții cu drept de contestare în sensul prevederilor art.448 Codul Contravențional.

Însă instanța de fond în soluția sa în mod unilateral a aplicat și interpretat prevederile legale și nu sa expus pe toate circumstanțele importante pe caz.

În mod analogic, instanța în mod inexplicabil, face referire că nu este acordată o apreciere a răspunsului Ministerului Educației, pe cînd în încheierea contestată se face referire la existența și aplicabilitatea la caz a normelor de la pct. 3 și pct.26 din Regulament, aplicabilitate existentă din 2010, care în 2020 reprezenta o normă legală, strictă și clară care impunea o normă de excepție, și presupunea nerealizarea de concursuri pentru funcția de asistenți universitari.

Respectiv, este ilegal din partea instanței a face referire doar la pct. 12 din Regulament, fără să indice pct.3 și pct.26 din Regulament.

Mai mult, din așa numita contestație, așa și nu este clar ce declarații și probe noi vor depune petiționarii în coraport cu denunțul depus, ori din însuși denunț deja clar reiese că petiționarii nu sunt martori oculari, și deja au depus toate înscrisurile pe care le-au deținut și pe care le-au indicat în denunț și nu mai există circumstanței sau probe neelucidate și care în mod esențial duc la invalidarea soluției agentului constatator.

Cu referire la motivarea instanței asupra răspunsului Ministerului Educației, relevăm, că legislația în vigoare (Legea nr. 100 din 22. 12.2017 cu privire la actele normative) clar stabilește, că interpretarea unui act normativ poate fi legală doar dacă este acordată de autoritatea emitentă.

La caz, Regulamentul vizat, este adoptat prin Hotărâre de Guvern, din care motiv, o careva explicație din partea Ministerului (Ministrului) sub formă de răspuns, nu are nici o relevanță probatorie, nu reprezintă o lege, nu poate fi apreciată ca explicație de specialist sau expert, și astfel, nu are nici un efect juridic aplicabil cazului. din care motiv, agentul constatator corect, legal, întemeiat și obiectiv a apreciat acest fapt.

Termenul de declarare a recursului.

Potrivit art. 468 alin. (1) al Codului contravențional, „recursul împotriva hotărârii judecătoreşti contravenţionale se declară în termen de 15 zile de la data pronunţării hotărîrii judecătoreşti sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de judecare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe hotărîrea judecătorească, în condiţiile art.463 alin.(1) ”.

Din actele cauzei se constată că încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central a fost pronunțată la data de 12 decembrie 2023, recursul fiind înaintat la data de 29.12.2023, fapt ce atestă că a fost declarat în termen.

Procedura de notificare a fost legal executată.

Având în vedere prevederile art. 471 alin. (1), (2) din Codul contravențional, „*Recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor. (2) Instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței”.*

În contextul normei enunțate, la data de 01.02.2024 petiționarii Șevcenco Igor, Șevcenco Victoria și Todorov Maxim au depus referință prin care au solicitat respingerea recursului ca fiind nefondat. La speță, instanța de fond just a constatat că agentul constatator Ciobanu Iurie nu a executat obligata legală de citare și audiere a petenților Șevcenco Igor, Șevcenco Victoria și Todorov Maxim pentru a fi audiați pe marginea plîngerii depuse contrar prevederilor art. 425 alin. (l (2), (3) Cod contravențional. Agentul constatator a anexat și recunoscut ca probă răspunsul Ministerului Educației din 03.11.2020 prin care se indică expres că pentru ocuparea funcțiilor de asistent universitar este obligatoriu petrecerea concursului în modul stabilit de HG

854/2010, și a descris detaliat procedura de organizare și desfășurare a concursului (f.d.90-96). Atragem atenția instanței de recurs că Ministerul Educației exercită funcția de fondator al instituțiilor publice de învățămînt superior (universități) și conform Codului educației aplică politica statului în domeniul educației. Nu au fost ridicate contractele pentru munca prin cumul a asistenților universitar ***** pentru anul universitar 2020-2021, or aceste contracte ar demonstra clar că la catedra de Drept ore vacante care depășesc posturile didactice incluse în in statele de personal pentru anul de studii 2020-2021 existau și erau suficiente pentru modificarea statelor de personal cu includerea orelor ce depășesc posturile existente de asistent universitar.

Totodată deși invocă că pentru funcția de asistent universitar nu urmează a fi organizat concurs, rectorul Popa Andrei în calitate de președinte a Senatului universității împreună cu senatul, în primăvara anului 2018 au publicat atît pe pagina web a universității cît și în Ziarul Făclia Anunț privind concursul pentru ocuparea posturilor științifico-didactice și didactice, unde la Catedra Drept era scos la concurs postul de asistent universitar și de lector universitar. Și o serie de alte nuanțe care urmau a fi analizate de agentul constatator.

Aprecierea instanței de recurs.

Deliberând asupra motivelor invocate în cererea de recurs, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, audiind opinia participantului la proces, pe baza probelor administrate și cercetate de prima instanță, Colegiul judiciar ajunge la concluzia de a respinge recursul ca fiind unul nefondat, cu menținerea hotărârii primei instanțe din următoarele circumstanțe.

Conform art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) din Codul Contravențional, *după examinarea recursului, instanţa de recurs este în drept să adopte decizia, prin care respinge recursul şi menţine hotărârea atacată dacă recursul, este nefondat.*

Materialele cauzei atestă că petiționarii Șevcenco Igor, Șevcenco Victoria și Todorov Maxim au depus către Direcția Generală Teritorială „SUD”, a Centrului Național Anticorupție plângere prin care au solicitat constatarea comiterii contravenţiei prevăzute de art. 313 Cod contravențional de către persoana/persoanele responsabile din cadrul Universităţii de Stat „*****” din *****, acțiuni manifestate prin angajarea în perioada lunii iunie a personalului în posturile de asistent universitar, fără organizarea şi desfăşurarea concursului./Vol.I f.d.12-15/

Prin încheierea Direcției generale teritoriale „SUD” a Centrului Național Anticorupție - Țărnă Alexandru din 10 decembrie 2020, s-a sistat examinarea plângerii depuse de către Șevcenco Igor, Șevcenco Victoria și Todorov Maxim privind tragerea la răspundere contravențională în baza art. 313 Cod contravențional, a persoanelor responsabile din cadrul Universității de Stat „*****” din *****, din lipsa elementelor constitutive ale contravenție./Vol.I f.d.133-137/

Conform notificării nr.11/6/1897 din 10 decembrie 2020 doar cet. Șevcenco Igor a fost informat despre rezultatele examinării plângerii depuse de Șevcenco Igor, Șevcenco Victoria și Todorov Maxim privind constatarea comiterii contravenției prevăzute de art. 313 Cod contravențional de către persoana/persoanele responsabile din cadrul Universităţii de Stat „*****” din *****, acțiuni manifestate prin angajarea în perioada lunii iunie a personalului în posturile de asistent universitar, fără organizarea şi desfăşurarea concursului./Vol.I f.d.12-15/.

În dezacord cu soluția agentului constatator Șevcenco Igor și Todorov Maxim au contestat încheierea Direcției generale teritoriale „SUD” a Centrului Național Anticorupție din 10 decembrie 2020 ca fiind una ilegală.

Analizând materialului înregistrat în REI-2 al DGT SUD a CNA cu nr.174 din 04 noiembrie 2020 în acord cu argumentele expuse în încheierea contestată, a fost reținut că plângerea depusă de Șevcenco Igor și Todorov Maxim se referă la activitățile de investigație întreprinse unilateral de către agentul constatator din cadrul Direcției generale teritoriale „SUD" a Centrului Național Anticorupție cu privire la examinarea unei plângeri despre pretinsa contravenție comisă de către persoana/persoanele responsabile din cadrul Universității de Stat „*****" din ***** la angajarea în perioada lunii iunie a personalului în posturile de asistent universitar.

Reieșind din prevederile art. 2 Cod contravențional, scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor şi libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluţionarea cauzelor contravenţionale, precum şi în prevenirea săvîrşirii de noi contravenţii.

Instanța de fond fiind investită cu soluționarea cazului, just a statuat că agentul constatator nu a soluționat o serie de invocări a petenților, fapt ce a dus la încălcarea principiului unanim recunoscut de către societatea internațională, care este consacrat atât în actele internaționale la care Republica Moldova este parte, cât şi de Legea națională, cel care îngăduie părților dreptul la un proces echitabil, or în sensul art.381 alin.(2) Cod contravențional, orice persoană are dreptul la examinarea şi la soluționarea cauzei sale în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanţă independentă, imparţială, legal constituită, care să acţioneze în conformitate cu prezentul cod.

Drept urmare se atestă că agentul constatator s-a limitat la răspunsurile prezentate de către instituțiile de învățământ superior din Republica Moldova potrivit căror în perioada 2015 – 2020 nu au fost organizate concursuri pentru ocuparea posturilor de asistent universitar deoarece MECC nu a elaborat un Regulament - cadru care să stipuleze condițiile pentru organizarea concursului pentru posturile didactice, și la explicațiile numiților Popa Andrei și Todos Irina care audiați au menționat că potrivit Hotărârii Guvernului nr.854 din 21.09.2010 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la ocuparea posturilor științifico didactice în instituţiile de învăţământ superior, conform art.3 şi 26, asistentul universitar se angajează la propunerea şefului catedrei, prin contract individual de muncă, pe un termen determinat de până la 5 ani.

Conform art.12 din Regulamentului cu privire la ocuparea posturilor ştiinţifico-didactice în instituţiile de învăţământ superior, la care fac referință persoanele interesate indică cert că la concursul pentru ocuparea postului de asistent universitar pot participa candidaţii care au pregătire psihopedagogică şi metodică şi deţin titlul de licenţiat sau de master în domeniul de formare profesională corespunzător postului.

Totodată potrivit art.117 alin.(1) lit.c) din Codul educației, personalul din învățământul superior se constituie din personal didactic: asistent universitar, formator, maestru de concert, maistru de instruire, antrenor. Iar conform art.118 alin.(1) din Codul educației, funcţiile didactice, ştiinţifico-didactice şi ştiinţifice în învăţământul superior se ocupă prin concurs, în conformitate cu regulamentul cadru aprobat de Ministerul Educației, Culturii și Cercetării.

În atare ordine de idei s-a reținut că la momentul angajării persoanelor în funcția de asistent universitar (mai - iunie 2020) era în vigoare Regulamentul cu privire la ocuparea posturilor ştiinţifico-didactice în instituţiile de învățământ superior aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.854 din 21.09.2010, acesta fiind aplicabil nefiind abrogat.

Conform răspunsului nr.04/1-09/6108 din 03 noiembrie 2020 ministrul Educației, Culturii și Cercetării al Republicii Moldova, Igor Șarov s-a expus asupra modalității de angajare în posturile de asistenți universitari în cadrul instituțiilor de învățământ superior și anume a

menționat că instituțiile vor aplica prevederile Regulamentului cu privire la ocuparea posturilor ştiinţifico-didactice în instituțiile de învățământ superior aprobat prin Hotărârea Guvernului 6 nr.854 din 21.09.2010, respectând principiul transparenței, pentru ocuparea postului didactic de asistent universitar, vor fi efectuate următoarele proceduri consecutive:

- declararea funcţiei didactice (postului didactic) vacante, pentru asistent universitar, prin votul majoritar al Senatului universitar, la cererea şefului catedrei (departamentului) respectiv, şi după caz (dacă este prevăzut de regulamentele interne), cu avizul favorabil al decanului;

- publicarea anunţului, obligator, pe pagina principală (la un loc vizibil) de pe site-ul instituţiei şi cel puţin într-un ziar circulaţie naţională sau de profil. Anunţul va conţine informaţii cu privire la cerințele minime pentru funcţia vacantă, modul de depunere a dosarului personal pentru concurs, perioada şi locul desfăşurării concursului. Responsabil de organizarea concursului este Comisia de concurs;

- recepționarea dosarelor personale pentru concurs de către Serviciul personal şi transmiterea acestora şefului catedrei;

- desfăşurarea concursului propriu zis, în şedinţa catedrei, cu prezenţa unui membru al Comisiei de concurs şi cel puţin 2/3 din membrii titulari al catedrei. Membrii catedrei judecă dosarele personale pentru concurs şi se exprimă prin vot secret pro/contra pentru ocuparea de către candidaţi a funcţiei de asistent universitar. La şedinţa respectivă, dacă este prevăzut în condiţiile concursului, sunt invitaţi candidații la funcţia de asistent universitar, pentru dezbateri;

- examinarea de către Comisia de concurs a materialelor prezentate de catedră, şi recomandarea, prin vot deschis, Senatului, candidatura înaintată de catedră pentru ocuparea postului de asistent universitar. Comisia de concurs poate invita la şedinţa sa persoana interesată;

- validarea de către Senat, prin vot secret pro/contra a candidaturii înaintate consecutiv de către catedră şi respectiv de către Comisia de concurs;

- emiterea ordinului Rectorului, cu privire la angajare în postul de asistent universitar, în baza deciziei Senatului./Vol.I f.d.90-91/

La just a fost reținut faptul că în cadrul cercetărilor petrecute, agentul constatator nu a verificat circumstanțele concrete, care în viziunea lor constituie contravenție și prin metode legale nu a audiat și stabilit calitatea procesuală a cet. Șevcenco Igor, Șevcenco Victoria și Todorov Maxim fapt ce încalcă dreptul persoanelor vizate la o cercetare în modul cuvenit a unui caz denunțat, limitându-i astfel accesul la justiție, dar nu în ultimul rând și art.6 CEDO dreptul la un proces echitabil.

Ținând cont de prevederile procesuale, este cert faptul că dovedirea faptelor expuse de petenți este pusă pe seama agentului constatator şi poate fi realizată prin concluzii ferme şi veridice bazate pe probe, iar scopul unei astfel de cercetări este realizarea eficacității aplicării legii, care apără persoana de careva acțiuni ilegale, prin urmare omisiunile admise în cercetarea cazului, diminuează probabilitatea constatării adevărului în cazul cercetat, ori poate forma concluzii că cercetarea petrecută nu corespunde nivelului necesar de eficacitate.

Notoriu este faptul că agentul constatator Ciobanu Iurie nu a executat obligația legală de citare și audiere a petenților Șevcenco Igor, Șevcenco Victoria și Todorov Maxim pentru a fi audiați pe marginea plângerii depuse contrar prevederilor art. 425 alin. (l (2), (3) Cod contravențional.

Agentul constatator nu s-a expus asupra faptului că la data de 11.06.2020 Todorov Maxim a depus cererea de angajare pentru postul de asistent universitar în cadrul Universității de Stat din Cahul, dată la care contractele încheiate cu asistenții universitari ***** erau expirate, întrucît au fost încheiate pentru perioada anului universitar 2019-2020. În acest context, agentul

constatator urma să întreprindă toate măsurile pentru a verifica dacă după anunțarea rezultatelor admiterii din vara anului 2020, existau ore vacante care depășeau I normă didactică ocupată de asistenții *****. Or, după cum s-a aflat ulterior, deși rectorul Popa Andrei a refuza angajarea prin răspunsul nr. 121 din 15.06.2020, în toamna anului 2020, asistenții universitari ***** au cumulat ore suplimentare la I normă didactică pe care o dețineau, lucru care urma a fi verificat în mod obligatoriu de agentul constatator al CNA. Cumularea orelor înseamnă că ore vacante în toamna anului 2020 existau suficiente, însă Popa Andrei cu bună știință a admis încheierea contractelor prin cumul fără organizarea unui concurs cu asistenții universitari *****, iar pe petiționarii Șevcenco Igor, Șevcenco Victoria și Todorov Maxim i-au respins (f.d.19-31). Totodată nu au fost ridicate contractele pentru munca prin cumul a asistenților universitar ***** pentru anul universitar 2020-2021.

Motive din care instanța a conchis că încheierea din 10 decembrie 2020 emisă de ofițerul de investigații PCE al DIS a DGT Sud a CNA, maior, Ciobanu Iurie prin care a fost dispusă încetarea examinării materialul înregistrat în REI-2 al DGT Sud a CNA cu nr. 174 din 04.11.2020, pe faptul pretinselor acțiuni ilegale ale factorilor de decizie din cadrul Universității de Stat „*****” din ***** necesită a fi anulată, cu remiterea materialului spre examinare Direcției generale teritoriale „SUD”, a Centrului Național Anticorupție.

În corespundere cu art. 448 Cod contravențional „(1) contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.447/1 alin.(8). (2) În cazul omiterii termenului prevăzut la alin.(1) din motive întemeiate, dar nu mai tîrziu de 15 zile de la data începerii executării sancţiunii sau a perceperii despăgubirii materiale, persoana faţă de care a fost emisă decizia poate fi repusă în termen, la cerere, de către instanţa de judecată competentă să examineze contestaţia. (3) Persoana faţă de care a fost emisă decizia şi care a lipsit atît la examinarea cauzei, cît şi la pronunţarea deciziei şi nu a fost informată despre decizia emisă poate contesta decizia agentului constatator şi peste termen, dar nu mai tîrziu de 15 zile de la data începerii executării sancţiunii contravenţionale sau a perceperii despăgubirii materiale. (4) Contestaţia împotriva deciziei emise asupra cauzei contravenţionale se depune la autoritatea din care face parte agentul constatator, conform competenţei teritoriale, care a examinat cauza. În cel mult 3 zile de la data depunerii, agentul constatator expediază contestaţia şi dosarul cauzei contravenţionale în instanţa de judecată competentă. (5) Contestaţia depusă conform alin.(1) suspendă executarea sancţiunii contravenţionale aplicată prin procesul-verbal cu privire la contravenţie sau prin decizia agentului constatator. (6) În cazul prevăzut la alin.(2), pînă la soluţionarea repunerii în termen, instanţa de judecată poate suspenda executarea deciziei. (7) Depunerea contestaţiei peste termen, conform alin.(3), nu suspendă executarea deciziei agentului constatator. Instanţa de judecată care examinează contestaţia poate suspenda executarea deciziei atacate. (8) Persoana care face contestaţie împotriva deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale nu plăteşte taxă de stat”.

În contextul normei enunțate raportate la circumstanțele cauzei instanța de fond just a statuat că la caz obiectul juridic al contravenției prevăzute de art. 313 Cod contravențional îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, a

obligațiilor de serviciu în mod corect, cu respectarea intereselor publice, precum şi a drepturilor şi intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, juridice.

Latura obiectivă a contravenitei prevăzute de art. 313 Cod contravențional include următoarele trei semne: 1) fapta prejudiciabilă, care se exprimă în acțiunea de depășire a limitelor drepturilor şi atribuțiilor acordate prin lege; 2) urmările prejudiciabile şi anume - daunele cauzate intereselor publice sau drepturilor şi intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice; 3) legătura cauzală dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile.

Totodată prevederile art. 313 Cod contravenţional se indică despre săvârșirea de către o persoană publică a unor acţiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor şi atribuțiilor acordate prin lege. Aceasta înseamnă că făptuitorul manifestă certitudine, este lipsit de orice îndoială, nu are dubii că depășește limitele drepturilor şi atribuțiilor acordate prin lege.

Dreptul la un proces echitabil prevăzut de art. 6 CEDO, include în sine principiul potrivit căruia fapta de săvârșirea căreia este învinuită persoana, trebuie să fie clară pentru respectiva persoană.

La caz însă s-a constata că agentul constatator al Direcției Generale Teritoriale Sud a CNA, prin încheierea din 10 decembrie 2020 nu a stabilit și nu a verificat faptele invocate de contestatari, în vederea excluderii dubiilor asupra pretinselor acțiuni ilegale ale persoanei cu funcție de răspundere (ex-rectorului Popa Andrei), a faptelor invocate în sesizarea petenților.

În lumina celor relatate instanța de fond justificat a conchis de a remite spre examinare Direcției generale teritoriale „SUD", a Centrului Național Anticorupție materialul înregistrat în REI-2 al DGT Sud a CNA cu nr. 174 din 04.11.2020, pentru verificarea tuturor cerințelor petenților.

Totodată, Colegiul judiciar constată că, recursul declarat la caz este formal și reprezintă de fapt dezacordul recurentului cu aprecierea instanței de judecată, or instanța de recurs consideră aprecierea instanței de fond una clară, certă și bine motivată, iar careva probe și temeiuri de casare a acesteia nu au fost depistate.

Din aceste considerente, Colegiul judiciar reține că, recursul înaintat nu conţine nici unul din temeiurile prevăzute de art. 466 din Codul contravenţional pentru atacarea hotărârilor cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, fiind indicată doar opinia subiectivă a recurentului precum că instanța de fond a dat o apreciere eronată circumstanțelor cauzei, fapt ce a fost integral combătut prin constatările menționate supra, motiv ce constituie temei de respingere a recursului ca fiind nefondat.

Dată fiind situația factuală și juridică ale cauzei, conducându-se de prevederile articolelor 473 alin.(1) pct.1) lit. c) și 474 din Codul contravențional, Colegiul judiciar al Curții de Apel Cahul,-

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat recursul declarat de avocatul Dandeș Veaceslav în interesele lui Popa Andrei.

Se menține încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 12 decembrie 2023, pronunțată în cauza contravențională la contestația depusă de către Șevcenco Igor și Todorov Maxim împotriva răspunsului șefului Direcției generale teritoriale „Sud" a Centrului Național Anticorupție Țărnă Alexandru nr. 11/6/1897 din 10 decembrie 2020 și încheierii din 20 decembrie 2020 emisă de ofițerul de investigații PCE al DIS a DGT Sud a CNA, maior Ciobanu Iurie prin care a fost dispusă încetarea examinării materialului înregistrat în REI-2 al DGT Sud a

CNA cu nr. 174 din 04.11.2020, pe faptul pretinselor acțiuni ilegale ale factorilor de decizie din cadrul Universității de Stat „*****” din *****.

Decizia este irevocabilă de la pronunțare.

Președintele ședinței, judecător: Galina VAVRIN

Judecătorii: Natalia BONDARENCO

Ion DĂNĂILĂ